

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 13 września 2013 r.

w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wzorów arkuszy oceny pracy i indywidualnego planu rozwoju zawodowego sędziego

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie arkuszy ocen pracy i indywidualnego planu rozwoju zawodowego sędziego zgłasza do niego poniższe uwagi.

Krajowa Rada Sądownictwa wyraża pogląd, że kryterium stabilności orzecznictwa sędziego jest istotnym aspektem oceny pracy orzeczniczej sędziego. W tym kontekście należy przypomnieć, że w opinii wyrażonej w dniu 5 grudnia 2012 roku dotyczącej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie oceny pracy i opracowania indywidualnego rozwoju zawodowego sędziego Krajowa Rada Sądownictwa zwracała uwagę, że wszystkie kryteria oceny pracy sędziego powinny znaleźć się w ustawie z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Tymczasem aktualna treść art. 106a § 2 i 4 ustawy z dnia 21 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych nie wymienia wprost jako kryterium elementu oceny – stabilności orzecznictwa,

Wątpliwości Krajowej Rady Sądownictwa budzi także brak w art. 106 c ww. ustawy definicji precyzującej pojęcie indywidualnego planu rozwoju zawodowego sędziego. Przepis ten jedynie wskazuje, że indywidualny plan rozwoju zawodowego sędziego jest opracowywany na podstawie oceny pracy sędziego, w szczególności jej wyników i podsumowania. Sformułowanie to z uwagi na jego niedookreślenie stwarza możliwości poszerzenia jego wykładni wbrew pierwotnemu zamiarowi ustawodawcy.

Zastrzeżenia Krajowej Rady Sądownictwa dotyczą również sposobu ujęcia oceny pracy sędziego w formie tabel, które jedynie częściowo są wypełniane przez sędziego wizytatora. Poważne wątpliwości budzi celowość zabiegu tabelarycznego ujęcia zawartych w ocenie sędziego informacji. Przyjęte rozwiązanie nie służy ani przejrzystości ani też możliwości pełnego ujęcia danych.